

[Arbejdsministeren.]

en samfundsforpligtelse at sikre beskæftigelse; det er som nævnt en grundlovsbestemmelse.

Kassernes formue kunne bruges til forbedringer, og man kunne oprette en fond på 80 mill. kr., sagde det ærede medlem hr. Asger Jensen. Det er en strålende idé; den harmonerer bare ikke med de bestræbelser, som udfoldes, og de formaninger, som altid gives fra statens side til arbejdsløshedskasserne om at konsolidere sig i den udstrækning, der overhovedet er mulighed for det.

I øvrigt har jeg forstået, at der stort set er tilslutning til de tanker, jeg har fremført for en nærmere, grundig behandling af disse ting. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt ved denne førstebehandling at gå videre ind på dem. Jeg forstår, at der bliver nedsat et udvalg, hvor man kan snakke videre om tingene.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Chr. Madsen*): Jeg skal heller ikke komme ind på alle de problemer, der er rejst nu her i sidste omgang. Der bliver, som det er blevet sagt, lejlighed til at beskæftige sig dermed i udvalget.

Der er dog nogle enkelte ting. Det ærede medlem hr. Bladt omtalte 26 ugers bestemmelsen o. s. v., og at sløjfningen af disse bestemmelser nok kan komme til at virke noget uheldigt, så det går ud over tilknytningen til arbejdsmarkedet og arbejdsløshedskasserne, hvis man ikke kan præstere en vis tids arbejde. Jeg har den opfattelse, som jeg før har været inde på, og som jeg lige vil sige to ord om igen. Når der er to bestemmelser i arbejdsløshedsloven, der går ud på for det første, at hvis man nægter at tage anvist arbejde, bliver man hældt ud, og for det andet § 10, stk. 4, hvorefter arbejdsanvisningskontorerne kan undersøge de forhold, der gør sig gældende, når det enkelte medlem har gået arbejdsløs i lang tid, har man ved en fornuftig administration af disse to bestemmelser tilstrækkelig magt i hænde til at sørge for, at de medlemmer, der er arbejdsløshedsforsikrede, også er det i lovens forstand. Alt det andet mener jeg er overleveringer fra en anden tid, som vi skulle væk fra hurtigst muligt, den tid, som det ærede medlem betegnede

på den måde, at dér var det problemet at holde sulten fra døren. Nu er det andre problemer, det drejer sig om, og deri er jeg meget enig med ham.

Forskellige ordførere har sagt, at man ikke kan få tilslutning fra kasserne til det foreliggende lovforslag. Det har jeg hørt så tit før, når der blev stillet et forslag af en eller anden art. Der er bare det at sige til en sådan udtalelse, at kasserne ikke har sagt noget om, hvad de selv vil, og jeg vil gerne se repræsentanter fra arbejdsløshedskasserne selv stå op og officielt sige: vi vil ikke være med til at forhøje dagpengesatserne. Jeg tror ikke, at repræsentanterne for arbejdsløshedskasserne ville blive smidt ud fra deres poster, men de ville i hvert fald komme ud i meget kraftig modvind, hvis der overhovedet er nogen, der som repræsentant for arbejdsløshedskasserne tør udtale sig i den retning, at de ikke vil være med til at forhøje dagpengesatserne, så jeg giver ikke ret meget for sådanne udtalelser.

Jeg vil hellere se på, hvad man i de forskellige forbund og organisationer har beskæftiget sig med fra kongres til kongres, for det er de beslutninger, der også binder de forskellige arbejdsløshedskassers repræsentanter, og udtalelser og beslutninger fra kongresserne peger klart hen i den retning, at dagpengesatserne under arbejdsløshedsunderstøttelsen må forhøjes som erstatning for tab af arbejdsfortjeneste. Og så kan kassernes repræsentanter komme og sige en hel del til øvrige ærede medlemmer, som man kan citere her fra denne talerstol, men realiteterne viser altså noget andet.

Det får mig til at tænke på, at hvis den højtærede arbejdsminister nedsætter et sagkyndigt udvalg, der kommer til at bestå af ene kasserepræsentanter, og de skal til at se på, hvordan man skal til at gennemføre en ændring på alle de områder, som lovgivningen omfatter, og hvorledes den kommende administration skal være, så tror jeg ikke på, at man kommer et skridt videre. Jeg ved, det er en udtalelse, der måske kan give anledning til misforståelse, men jeg har kendskab til de gamle kolleger, og jeg ved, hvor meget der er, der kan binde dem.

For mit eget vedkommende har jeg den opfattelse, som jeg har haft gennem mange år, at der må indføres en anden administra-